

hvad der siges i § 78 af Grundloven om at Dommerne ikke skulle kunne affattes, ikke finde Anvendelse paa det her foreliggende Tilfælde; thi fordi Rigsrettens Virksomhed skulde ophøre med Landsthingets Dphør, synes det mig ikke, at man kan sige, at disse Dommere, som ere valgte af Landsthinget, blive affatte, men kun at disse Dommeres Functionstid der ved bliver forkortet. Endnu skal jeg tillade mig blot en lille Bemærkning. Det forekommer mig, at den ærede tredje Landsthingsmand fra otende Valgkreds (Voigt) har sagt, at der staaer i § 72 i Grundloven, at Rigsrettens 16 Medlemmer vælges af Landsthinget; men det staaer der ikke. Der staaer, at Rigsretten bestaaer af 16 Medlemmer. Nu kommer der en Mellemsetning, „der vælges paa 4 Aar,“ og Ordet „vælges“ angaaer saaledes efter min Formening ikke Rigsretten, men den Tid, paa hvilken disse Medlemmer ere valgte, saaat det altsaa kom til at lyde saaledes: „de vælges paa 4 Aar, men Rigsretten bestaaer af 16 Medlemmer, Halvdelen af Landsthinget, Halvdelen af Landets øverste Domstol.“

Jusitsministeren: Maatte jeg tillade mig at spørge den ærede sidste Landsthingsmand, hvorledes han da fører den sidste Sætning „blandt disses egne Medlemmer“ til, naar han fører den anden Sætning „den halve Deel af Landsthinget, den halve Deel af Landets øverste Domstol“ hen til første Led, „Rigsretten bestaaer af 16 Medlemmer“, hvorledes han vil føie det sidste Punkt „blandt disses egne Medlemmer“ til „bestaaer“. Den sidste Sætning maa jo nødvendigvis føies til Ordet „vælges“ og altsaa „vælges paa 4 Aar, Halvdelen af Landsthinget og Halvdelen af Landets øverste Domstol“, og „blandt disses egne Medlemmer“ høre sammen; der siges, at de skulle vælges blandt disses egne „Medlemmer, men ikke bestaae af dem“; thi ellers burde der staae: „Rigsretten bestaaer af 16 Medlemmer, hvoraf Halvdelen skal være af Landsthinget“ osv. Dette kun for at bestyrke den Mening, at Grundlovens Ord ikke indeholde en bestemt Løsning af denne Tvivl. Derimod maa man søge Tvivlen løst ved at forfølge Principet, Nanden i Grundloven, jeg mener den Aand, der er i Consequents af Grund-

lovens øvrige Bestemmelser, og som leder hen i den Retning, hvori Lovudkastet er affattet. I Grundlovens Ord finder man neppe nogen Afgjærelse af denne Tvivl.

Rierkegaard: Jeg skal bede om Tilfaldelse til at gøre opmærksom paa, at Bestemmelsen om, at Dommerne ikke ere affattelge, den er formeentligt ikke kommet ind i Grundloven i den Hensigt, at en vis Klasse af Embedsmænd skulde have en særlig Beskyttelse fremfor Andre. Den staaer der altsaa, ikke for at sikke dem deres Indtægter og Emolumenter ganske ubetinget, hvordan end Forholdene stille sig, men den staaer der, mener jeg, for at deres Function skal være sikket og usforstyrret. Det er ikke for Dommeren som Person, men for Dommeren som dømmende Magt der er sørget; det er ikke Noget til Gavn for dem, der er fastsat, men det er til Gavn for os, der skal dømmes af dem, at det er fastsat. Derfor det maatte forekomme Thinget, at Sagen forholder sig saaledes, og man vilde være enig med mig deri, saa vil jeg vistnok med Grund ikke kunne gaae ind paa den Opfattelse, der her er bleven foreslaaet, og gaaser ud paa, at Dommeren ikke bliver affat, fordi hans Functionstid bliver forkortet. Jeg mener nemlig, at naar det maatte behage Regjeringen at forkorte en Dommers Functionstid, om den saa satte ham selv ikke blot paa heel Løn, men paa den tredobbelte Indtægt, uden at han behøvede at foretage sig det Allermindste, saa har Regjeringen handlet imod Grundlovens § 78. Thi det er ikke for at sikke Dommeren et behageligt Liv og Udkomme og gode Dage, at den forbød at affatte ham, men for at derved den danske Borger kunde lide paa, at Dommerfunctionen skulde være fri, og for at vi ikke altid skulde være udsatte for, at vore Dommere vilkaarligt bortførnedes. Og i Analogie dermed maa jeg nødvendigt bemærke, især hvad Rigsretten angaaer, at der slet ikke er Tale om Indtægter og Emolumenter. Der er ikke Tale om, hvad man her i Danmark kalder Levedbrød, ved at være Medlem af Rigsretten. Men desto klarere maa det udfolde sig for enhver Uhibets Blik, at de, som ere valgte til Rigsrettens Medlemmer, ere valgte paa 4